

योएलचे पुस्तक आणि लाओदिकीया येथील सातव्या-दिवसाची अँडव्हेंटिस्ट मंडळी - क्रमांक सात

Jeff Pippenger
2025-12-09

संख्या सात

पहिल्या काही लेखांमध्ये आम्ही *The Desire of Ages* मधील तो उतारा समाविष्ट केला होता, ज्यामध्ये ख्रिस्ताने कटकटी करणाऱ्या यहुद्यांसमोर द्राक्षमळ्याचा दृष्टांत मांडला आहे. द्राक्षमळ्याच्या गीताचा हा दृष्टांत मोशे व कोकरू यांचेही गीत आहे; आणि एक लाख चव्वेचाळीस हजार हे गीत गातात; तसेच प्रेरणेने आम्हाला कळविले आहे की भविष्यवाणीत “गीत” हे “अनुभव” दर्शविते. एक लाख चव्वेचाळीस हजार जिथे जिथे कोकरू जातो तिथे तिथे त्याचे अनुसरण करतात; म्हणून ते ख्रिस्त व मोशे यांच्याप्रमाणेच त्याच अनुभवातून जातात. प्राचीन इस्राएलच्या भविष्यसूचक इतिहासाचा ओमेगा असलेला ख्रिस्त, आणि प्राचीन इस्राएलच्या भविष्यसूचक इतिहासाचा अल्फा असलेला मोशे, हे दोघेही अशा समांतर काळांत जगले, जेव्हा पूर्वीचे करारातील लोक बाजूस सारले जात होते आणि नव्या करारातील लोकांची निवड केली जात होती. एक लाख चव्वेचाळीस हजार मोशे व कोकरू यांचे गीत असे गातात की ते त्या इतिहासाचा अनुभव घेतात, ज्यामध्ये पूर्वीचे करारातील लोक बाजूस सारले जात आहेत—आणि त्याच वेळी प्रभु आपल्या अंतिम करारातील लोकांबरोबर करार करीत आहे.

भविष्यसूचकदृष्ट्या, ख्रिस्त दृष्टांत मांडत असताना ते पेत्राने पेंटेकोस्टच्या वेळी कुतर्क करणाऱ्या यहुद्यांना संबोधित करण्याशी सुसंगत ठरते. अंतिम संकटात, येशूने कुतर्क करणाऱ्या यहुद्यांना दृष्टांत मांडणे, एफ्राईमच्या मद्यप्यांना द्राक्षमळ्याचे गीत गाणाऱ्यांचे प्रतिनिधित्व करते. पेत्र पेंटेकोस्टच्या वेळी हेच गीत सादर करीत आहे, फक्त तो ते योएलच्या स्वरछटेत गात आहे. द्राक्षमळ्याचे गीत हे पूर्वीच्या करारातील लोकांचा त्याग केला जात असतानाच नव्या करारातील लोकांचे प्रभुशी विवाह लावले जात असलेल्या त्याच काळातील गीत आहे. ज्या कुमारिका निराश झाल्या आणि विलंबाच्या काळात प्रवेशल्या, त्या विवाहाची वाट पाहत होत्या; आणि त्याची परिपूर्ण पूर्तता अशी होईल की त्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तब होण्याची वाट पाहत आहेत.

योएलच्या पुस्तकाची सुरुवात त्याच्या पहिल्या अध्यायात अशी वर्णना करून होते की, देवाचा द्राक्षमळा द्राक्षारस व मद्यपान करणाऱ्यांनी नाश केला आहे, ज्यांच्या तोंडापासून “नवीन द्राक्षारस” काढून घेतला गेला आहे. येशूने यहुद्यांना हे कळविल्याबरोबर की त्यांचे राज्य त्यांच्याकडून काढून घेतले जाईल आणि द्राक्षमळ्याची खरी फळे उत्पन्न करणाऱ्या कुळकऱ्यांच्या एका समूहाला दिले जाईल, तेव्हा येशूने विषयाला वळण देऊन मंदिरातील त्या कोनशिलेला उद्धृत केले, जी बाजूस सारून ठेवली गेली होती, परंतु जी शिरोभागी शिला होण्यासाठी नियोजित होती. आरंभाचा पुनरुच्चार शेवटी होणार होता, आणि जेव्हा हे सत्य मांडले जाते, तेव्हा ते “अद्भुत” असे दर्शविले जाते.

देवाच्या वचनातील “पहिल्या उल्लेखाचा नियम” आपल्याला सांगतो की, योएल प्रथम द्राक्षमळ्याच्या विनाशाविषयी बोलतो, म्हणून ते त्याच्या साक्षीचे प्रमुख केंद्रबिंदू आहे. योएल एकटाच नाही, कारण प्रत्येक प्रमुख संदेश आपल्या साक्षीची सुरुवात इस्राएलच्या पापांबद्दल आणि तिच्या हरवलेल्या अवस्थेबद्दल बोलून करतो.

यशया अठ्ठावीसाव्या अध्यायात “यरुशलेम” वर राज्य करणारे “उपहास करणारे पुरुष” हे “एफ्राइमचे मद्यपी” आणि “अहंकाराचा मुकुट” असे दर्शविले आहेत. “मुकुट” हे नेतृत्वाचे प्रतीक आहे आणि “अहंकार” हा सैतानी स्वभावाचे प्रतीक आहे.

मद्यपी लोकांचा त्या अवशेषांशी (“residue”) विरोध दर्शविला आहे, जे देवाच्या गौरवाच्या “मुकुटा”त रूपांतरित होतात; कारण उत्तरवर्षाच्या काळात प्रभु आपले गौरवाचे “राज्य” स्थापन करतो, जसे की क्रूसावर त्याने कृपेचे

“राज्य” स्थापन केले, त्याद्वारे त्याचे प्रतिरूप दाखविले गेले आहे. क्रूसावरील कृपेचे राज्य हे रविवारच्या कायद्याच्या वेळी प्रकट होणाऱ्या गौरवाच्या राज्याचे प्रतिरूप आहे.

शेवटचा पाऊस 9/11 रोजी सुरू झाला, जेव्हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकित होण्यास आणि जिवंतांच्या न्यायासही आरंभ झाला. मुद्रांकनाच्या काळात पवित्र आत्म्याचे ओतणे 9/11 रोजी सुरू झाले, जसे येशूने काही थेंब फुंकले. तो पाया आहे, आणि मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या वेळी होणारे पवित्र आत्म्याचे ओतणे हे शिरोभागी दगड आहे. “अद्भुत” हे “9/11 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंत” आत्म्याच्या ओतण्याच्या कालखंडाचे प्रतीक आहे.

नेतृत्वाचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या “मुकुटाच्या” समांतर, तरीही विरुद्ध प्रतीकात्मकतेचे वर्णन यशया अठ्ठावीसच्या कथनात मांडलेले आहे; जेव्हा यरुशलेमावर राज्य करणारे मद्यपी बाजूला टाकले जातात आणि देवाच्या चर्चचे नेतृत्व अवशेषांना दिले जाते. हे द्राक्षमळ्याच्या दृष्टांताचे उदाहरण ठरते. मद्यप्यांचा मुकुट काढून घेतला जातो आणि त्यानंतर एकशे चव्वेचाळीस हजार हेच तो मुकुट ठरतात, जो ख्रिस्ताच्या राज्याचे प्रतिनिधित्व करतो. यशया हाच सत्यार्थ बावीसाव्या अध्यायात शिकवतो, जेव्हा शेब्नाला दूर देशात फेकून दिले जाते आणि त्याच्या जागी एल्याकीम नेमला जातो. अठ्ठावीसाव्या अध्यायातील एफ्राईमचे मद्यपी असोत किंवा बावीसाव्या अध्यायातील शेब्ना असो, हे दोघेही देवाच्या पूर्वीच्या करारातील लोकांच्या नेतृत्वाला बाजूला टाकले जाण्याचे प्रतिनिधित्व करतात.

जखऱ्या विजयप्रवेशाची ओळख करून देतो, जो मध्यरात्रीच्या घोषणेशीही संबंधित आहे; आणि त्यानंतर येणारी वचने यशयाशी सहमत होत देवाच्या लोकांची ओळख मुकुट म्हणून करून देतात.

हे सियोनकन्ये, फार आनंद कर; हे यरुशलेमकन्ये, जयघोष कर: पाहा, तुझा राजा तुझ्याकडे येत आहे: तो न्यायी आहे, आणि तारण घेऊन येत आहे; तो नम्र आहे, आणि गाढवावर, होय, गाढवाच्या पिलावर स्वार होऊन येत आहे. आणि मी एफ्राईममधून रथ नाहीसा करीन, आणि यरुशलेममधून घोडा नाहीसा करीन, आणि युद्धधनुष्य मोडून टाकले जाईल: आणि तो राष्ट्रांना शांती जाहीर करील: आणि त्याचे प्रभुत्व समुद्रापासून समुद्रापर्यंत, आणि नदीपासून पृथ्वीच्या सीमेपर्यंत असेल.

तुझ्याविषयीही, तुझ्या कराराच्या रक्तामुळे मी तुझ्या कैद्यांना त्या पाण्याविना असलेल्या खड्ड्यातून बाहेर काढले आहे.

हे आशेचे बंदिवानहो, दुर्गाकडे वळा; आजच मी जाहीर करीत आहे की मी तुला दुप्पट परतफेड करीन; कारण मी यहुदाला माझ्यासाठी वाकविले आहे, धनुष्य एफ्राइमने भरले आहे, आणि हे सियोना, तुझे पुत्र ग्रीसच्या तुझ्या पुत्रांविरुद्ध उभे केले आहेत, आणि तुला पराक्रमी पुरुषाच्या तलवारीसारखे केले आहे.

आणि परमेश्वर त्यांच्यावर प्रकट होईल, आणि त्याचा बाण विजेसारखा निघून जाईल; आणि प्रभु परमेश्वर रणशिंग फुंकेल, आणि दक्षिणेकडील वावटळींसह पुढे जाईल. सेनाधीश परमेश्वर त्यांचे संरक्षण करील; आणि ते ग्रास करतील, आणि गोफणीच्या दगडांनी पराभूत करतील; आणि ते पितील, आणि द्राक्षारस प्यायल्याप्रमाणे घोष करतील; आणि ते पात्रांसारखे, आणि वेदीच्या कोपऱ्यांसारखे भरून जातील. आणि त्या दिवशी परमेश्वर त्यांचा देव त्यांना, आपल्या लोकांच्या कळपाप्रमाणे, तारण देईल; कारण ते मुकुटातील रत्नांसारखे असतील, त्याच्या देशावर ध्वजाप्रमाणे उंचावलेले. कारण त्याची कृपा किती महान, आणि त्याचे सौंदर्य किती महान! धान्य तरुण पुरुषांना आनंदी करील, आणि नवा द्राक्षारस कुमारिकांना. जखऱ्या 9:9-17.

अकरावे वचन (9/11) असे म्हणते, “तुझ्याविषयीही, तुझ्या कराराच्या रक्तामुळे मी तुझे बंदिवान पाणी नसलेल्या खड्ड्यातून बाहेर पाठविले आहे.” ख्रिस्ताने एक आठवड्यासाठी अनेकांबरोबर करार दृढ केला, आणि तो आठवडा त्याच्या बाप्तिस्म्यापासून सुरू झाला. साडेतीन वर्षे ख्रिस्त मनुष्यांमध्ये वावरला आणि त्या साडेतीन वर्षांच्या समाप्तीकालात ख्रिस्ताने जखऱ्याच्या भविष्यवाणीची पूर्तता केली, ज्यामध्ये मशीहाचा यरुशलेममध्ये विजयोत्सवी प्रवेश ओळखून दाखविला आहे. मध्यरात्रीचा आक्रोश अशा एका कालखंडाची सुरुवात ठरला ज्यामुळे ख्रिस्ताचा मृत्यू, दफन आणि पुनरुत्थान यांकडे वाटचाल झाली. ख्रिस्ताचा बाप्तिस्मा त्याचा मृत्यू, दफन आणि पुनरुत्थान यांचे

प्रतिनिधित्व करतो, त्यामुळे साडेतीन वर्षांच्या कालखंडाचा आरंभ आणि शेवट हे एकच आहेत.

ख्रिस्ताचा बाप्तिस्मा 9/11 चे प्रतिरूप दर्शवितो, आणि 9/11 अशा एका कालखंडाची सुरुवात चिन्हित करतो जो रविवारच्या कायद्यावर समाप्त होतो. 9/11 येथे उत्तरवृष्टीचे शिंपण सुरू झाले, आणि रविवारच्या कायद्याच्या वेळी ती मापाविना ओतली जाते, जसे पॅटेकोस्टच्या वेळी होणाऱ्या ओतप्रोत वर्षावाच्या आधी ख्रिस्ताने शिष्यांवर काही थेंब श्वासरूपाने फुंकून दिले, त्याद्वारे त्याचे प्रतिरूप दर्शविले गेले.

जखन्या ९:११ हे ९/११ शी तसेच रविवारच्या कायद्याकडे नेणाऱ्या मध्यरात्रीच्या आक्रोशाशी सुसंगत आहे. ९/११ ला लाओदिकेयाचा संदेश वर्तमान सत्य म्हणून आला, जसा तो १८५६ आणि १८८८ मध्ये आला होता. लाओदिकेयाचा संदेश अशा लोकांना दिला जातो ज्यांना हे माहित नसते की ते मृत आहेत. ते "खड्ड्यात" आहेत, आणि त्यांच्याकडे उत्तरवर्षावाचा संदेश नाही, कारण त्यांच्या खड्ड्यात पाणी नाही. जर लाओदिकेया त्यांच्या अंतःकरणावर होणाऱ्या ठोकण्याला केवळ प्रतिसाद देईल, तर प्रभु त्यांना त्या खड्ड्यातून वर काढील; कारण रविवारच्या कायद्यावेळी परीक्षाकाळ संपेपर्यंत ते "आशेचे कैदी" आहेत.

तुझ्याविषयीही असे आहे की, तुझ्या कराराच्या रक्तामुळे मी तुझ्या बंदिवानांना त्या पाणीरहित खड्ड्यातून बाहेर पाठविले आहे. आशेचे बंदिवान हो, दृढकोटाकडे वळा; आजही मी जाहीर करित आहे की मी तुला दुप्पट परतफेड करीन. जखन्या ९:११, १२.

१९८९ मध्ये आलेल्या संदेशाला ९/११ ने सामर्थ्य दिले. तो संदेश तिसऱ्या देवदूताचा संदेश आहे; परंतु मिलराइट सुधारक चळवळीच्या रचनेत व संज्ञांमध्ये, १९८९ ने पहिल्या देवदूताच्या आगमनाची खूण केली. इस्लामविषयीच्या एका भविष्यवाणीच्या परिपूर्तीमुळे ११ ऑगस्ट, १८४० रोजी पहिल्या देवदूताच्या संदेशाला सामर्थ्य प्राप्त झाले, आणि त्याच्याद्वारे हे दर्शविले जाते की १९८९ मध्ये तिसऱ्या देवदूताच्या आगमनाला इस्लामविषयीच्या एका भविष्यवाणीच्या परिपूर्तीमुळे सामर्थ्य प्राप्त होईल.

११ ऑगस्ट १८४० रोजी इस्लामविषयीची भविष्यवाणी सिद्ध झाली तेव्हा प्रकटीकरण दहा मधील देवदूत खाली उतरला; अशा रीतीने 9/11 रोजी प्रकटीकरण अठरा मधील देवदूताच्या अवतरणाचे ते प्रतीकरूप ठरले. १८४० मध्ये पहिल्या देवदूतास प्राप्त झालेले सामर्थ्य, आणि १८४४ मध्ये दुसऱ्या देवदूतास प्राप्त झालेले सामर्थ्य, हे दोन्ही 9/11 रोजी तिसऱ्या देवदूतास प्राप्त झालेल्या सामर्थ्याचे प्रतीकरूप आहेत. १८ जुलै २०२० हा दुसऱ्या देवदूताच्या आगमनाचा काळ होता, जसे १९ एप्रिल १८४४ रोजी मिलराइटांच्या पहिल्या निराशेने त्याचे प्रतीकरूप दर्शविले होते. मिलराइट इतिहासातील पहिल्या आणि दुसऱ्या देवदूतांच्या सामर्थ्यप्राप्तीचे दोन्ही इतिहास, तसेच 9/11 रोजी तिसऱ्या देवदूताच्या सामर्थ्यप्राप्तीचा इतिहास, हे सर्व जुलै २०२३ मध्ये आलेल्या मध्यरात्रीच्या घोषणेच्या संदेशाच्या सामर्थ्यप्राप्तीचे साक्षीदार पुरवितात.

शिकामोर्तब करण्याचा कालखंड 9/11 पासून सुरू होतो आणि रविवारच्या कायद्याने समाप्त होतो. तो ख्रिस्ताने उत्तरकालीन पावसाचे काही थेंब श्वासाने फुंकण्यापासून आरंभतो आणि पॅटेकोस्ताच्या दिवशी अग्नीच्या जिभा जगाला संदेश वाहून नेण्याने समाप्त होतो. पेत्राने पॅटेकोस्त हा योएलच्या भविष्यवाणीची पूर्तता असल्याचे ओळखले. ही वस्तुस्थिती अशी असल्याने, ख्रिस्ताचे श्वास फुंकणे हेही योएलच्या भविष्यवाणीची पूर्तता होते, हे स्थापित होते; कारण पॅटेकोस्ताचा काळ एका विशिष्ट आरंभ आणि समाप्तीचा आहे, ज्यातून हे प्रदर्शित होते की अल्फा हाच ओमेगा आहे. ख्रिस्ताच्या पुनरुत्थानाच्या दिवशी ज्वारीच्या पहिल्या फळांचे अर्पण करण्यात आले, आणि पन्नास दिवसांनी पॅटेकोस्ताच्या दिवशी गव्हाच्या पहिल्या फळांचे अर्पण उंचावण्यात आले. 9/11 हा मध्यरात्रीच्या हाकेला प्रतिरूपित करतो, जी रविवारच्या कायद्याच्या अगोदर येते आणि त्याकडे नेते. जखन्या 9:9 मधील मध्यरात्रीच्या हाकेचे परिपूर्ण पूर्तिरूप जुलै 2023 नंतरचे आहे.

हे सियोनकन्ये, अत्यानंद कर; हे यरुशलेमकन्ये, मोठ्याने जयघोष कर: पाहा, तुझा राजा तुझ्याकडे येत आहे; तो न्यायी आहे, आणि तारण घेऊन येणारा आहे; नम्र आहे, आणि गाढवावर, होय, गाढवीच्या पिल्लावर स्वार होऊन

येत आहे. जखऱ्या ९:९.

म्हणून जखऱ्या हा देवाच्या लोकांचे मुकुट म्हणून यशयाच्या प्रतीकात्मक मांडणीशी सहमत आहे; परंतु तो असे नोंदविताना हेही जोडतो की मुकुट हाच ध्वजही आहे: “कारण ते मुकुटातील रत्नांसारखे असतील, त्याच्या भूमीवर ध्वजाप्रमाणे उंच उभारलेले”; आणि जखऱ्या पुढे योएलच्या “धान्य” आणि “नवद्राक्षारस” या प्रतीकांशी निगडित आनंदाचाही प्रतिध्वनी करीत असे म्हणतो: “धान्य तरुणांना आनंदित करील, आणि नवद्राक्षारस कुमारिकांना.” आपण अठ्ठाविसाव्या अध्यायातील एफ्रैमच्या मद्यपींच्या वृत्तांताचा विचार करीत असताना, हे लक्षात घ्या की हाच तो बायबलमधील अध्याय आहे जो “विश्रांती आणि ताजेतवानेपणा” यांची ओळख करून देतो. उत्तरकाळच्या पावसाविषयी शास्त्रांतील हा एक मुख्य उतारा आहे; म्हणून एफ्रैमचे हे मद्यपी योएल ज्या मद्यधुंद लोकांविषयी बोलतो तेच असले पाहिजेत.

अहंकाराच्या मुकुटाला हाय, एफ्राईमच्या मद्यप्यांना हाय, ज्यांचे गौरवशाली सौंदर्य कोमेजणारे फूल आहे, जे द्राक्षारसाने पराभूत झालेल्यांच्या सुपीक दऱ्यांच्या शिरावर आहे! पाहा, प्रभूकडे एक पराक्रमी व बलवान असा आहे, जो गारपीटीच्या वादळाप्रमाणे व संहारक तुफानाप्रमाणे, प्रचंड पाण्यांच्या ओसंडणाऱ्या पुरानेप्रमाणे, आपल्या हाताने त्यास भूमीवर आपटून पाडील. अहंकाराचा मुकुट, एफ्राईमचे मद्यपी, पायाखाली तुडविले जातील; आणि ते गौरवशाली सौंदर्य, जे त्या सुपीक दरीच्या शिरावर आहे, ते कोमेजणारे फूल ठरेल, आणि उन्हाळ्यापूर्वीच्या लवकर पिकणाऱ्या फळाप्रमाणे होईल; ज्याकडे पाहणारा त्यास पाहताच, ते अजून त्याच्या हातात असतानाच, गिळून टाकतो. त्या दिवशी सेनाधीश परमेश्वर आपल्या लोकांच्या उरलेल्या अवशेषांसाठी गौरवाचा मुकुट व सौंदर्याचा किरीट होईल, आणि न्यायासनावर बसणाऱ्यास न्यायाचा आत्मा, व लढाईला वेशीपाशी परतवून लावणाऱ्यांसाठी सामर्थ्य होईल. पण हेही द्राक्षारसामुळे चुकले आहेत, आणि मद्यामुळे मार्गभ्रष्ट झाले आहेत; याजक व संदेष्टा मद्यामुळे चुकले आहेत, ते द्राक्षारसाने गिळंकृत झाले आहेत, ते मद्यामुळे मार्गभ्रष्ट झाले आहेत; ते दृष्टांतात चुकतात, ते न्यायात अडखळतात. कारण सर्व मेज्या वांतीने व घाणीने भरल्या आहेत, इतके की एकही जागा स्वच्छ नाही. ...

थांबा, आणि विस्मित व्हा; आक्रोश करा, आणि ओरडा: ते द्राक्षारसाशिवाय मत्त झाले आहेत; ते मद्यावाचून डगमगत आहेत. कारण परमेश्वराने तुमच्यावर गाढ निद्रेचा आत्मा ओतला आहे, आणि तुमचे डोळे मिटले आहेत; संदेष्टे व तुमचे अधिपती, द्रष्टे, यांना त्याने झाकून टाकले आहे. आणि सर्वांचे दर्शन तुम्हाला शिक्कामोर्तब केलेल्या पुस्तकातील शब्दांसारखे झाले आहे; ते लोक विद्वान मनुष्याकडे देऊन म्हणतात, “कृपा करून हे वाचा”; आणि तो म्हणतो, “मी वाचू शकत नाही; कारण ते शिक्कामोर्तब केलेले आहे.” आणि तेच पुस्तक अशिक्षित मनुष्याकडे देऊन म्हणतात, “कृपा करून हे वाचा”; आणि तो म्हणतो, “मी अशिक्षित आहे.”

म्हणून प्रभु म्हणाला, “कारण हे लोक आपल्या तोंडाने माझ्याजवळ येतात, आणि आपल्या ओठांनी माझा मान करतात, परंतु त्यांनी आपले हृदय माझ्यापासून दूर केले आहे, आणि माझ्याविषयीचा त्यांचा भय हा मनुष्यांच्या आज्ञेप्रमाणे शिकविलेला आहे; म्हणून पाहा, मी या लोकांमध्ये एक अद्भुत कार्य करीन, होय, एक अद्भुत कार्य आणि आश्चर्यकारक गोष्ट; कारण त्यांच्या ज्ञानी लोकांचे ज्ञान नष्ट होईल, आणि त्यांच्या सूत्र लोकांची समज लपविली जाईल. हाय त्यांना, जे प्रभूपासून आपली योजना लपविण्यासाठी खोलवर युक्ती करतात, आणि ज्यांची कृत्ये अंधारात असतात, आणि जे म्हणतात, ‘आम्हाला कोण पाहतो?’ आणि ‘आम्हाला कोण ओळखतो?’ खचितच, तुमचे सर्व काही उलटेपालटे करणे हे कुंभाराच्या मातीप्रमाणे गणले जाईल; कारण जे बनविले गेले आहे ते त्याला बनविणाऱ्याविषयी असे म्हणेल काय, ‘त्याने मला बनविले नाही?’ किंवा जे घडविले गेले आहे ते त्याला घडविणाऱ्याविषयी असे म्हणेल काय, ‘त्याला काहीच समज नव्हती?’” यशया 28:1-8; 29:9-16.

प्रभु इफ्राईमच्या मद्यपी लोकांमध्ये एक “अद्भुत कार्य” करणार आहे, जेव्हा तो त्यांची शहाणपण व समज—भविष्यवाणीचा संदेश उघडला जातो तेव्हा ज्ञानवृद्धी समजून घेण्याशी निगडित असलेले हेच दोन घटक—दूर करून टाकील. समजणारे ते ज्ञानीच असतात. “अद्भुत कार्याचा” एक भाग म्हणजे यहुदाच्या वंशातील सिंहाने उघड

केलेले ज्ञान इफ्राईमच्या मद्यपी लोकांच्या मनांतून काढून घेणे होय. ज्ञानी व दुष्ट यांचे विभाजन हे प्रभुच्या “अद्भुत कार्याचा” एक भाग आहे. हाच अनंतकाळचा सुवार्ता-संदेश आहे. ख्रिस्ताने द्राक्षमळ्याच्या दृष्टांताद्वारे वादविवाद करणाऱ्या यहूदी लोकांना मार्गदर्शित करून त्यांच्याकडूनच त्यांचा स्वतःचा न्यायोच्चार करवून घेतल्यानंतर, त्याने स्तोत्र 118 मधील एक प्रश्न विचारला:

ज्या दगडाला बांधणाऱ्यांनी नाकारले, तोच कोनशिलेचा मुख्य दगड झाला आहे. हे परमेश्वराचे कृत्य आहे; ते आमच्या दृष्टीने अद्भुत आहे. हा तो दिवस आहे जो परमेश्वराने निर्माण केला आहे; आपण त्यात आनंद मानू आणि उल्लास करू. स्तोत्रसंहिता 118:22-24.

परमेश्वर एफ्राईमच्या मद्यपी लोकांवर “एक अद्भुत कार्य आणि आश्चर्यकारक गोष्ट” सिद्ध करणार आहे, आणि त्यात सत्य ओळखण्याची त्यांची क्षमता काढून घेणे याचाही समावेश आहे. “कोपऱ्याचा मुख्य कोनशिला” ही योएलच्या “नव्या द्राक्षारसा”चे धारक असणाऱ्यांच्या दृष्टीने अद्भुत आहे.

मुद्रांकित पुस्तक मद्यपी वाचू शकत नाहीत—ते “शिकलेले” म्हणून दर्शविलेले नेतृत्व असो किंवा “अशिक्षित” म्हणून दर्शविलेली सामान्य प्रजा असो. “मुद्रांकित पुस्तक” म्हणून दर्शविलेल्या पवित्रशास्त्राच्या भविष्यवाणीपर साक्षीचा योग्य अर्थ मद्यपींना समजणे अशक्य आहे. मद्यपी यांची “मार्गभ्रष्ट” अशी दोनदा ओळख करून दिलेली आहे. हे पुन्हा यशया अठ्ठावीसमध्ये नोंदलेले आहे, जो उत्तरवृष्टीविषयी पवित्रशास्त्रातील एक प्रमुख उतारा आहे, जिथे यशया त्या “विश्रांती व ताजेतवानेपणा” यांची ओळख करून देतो, जी मद्यपी ऐकण्यास तयार नव्हते. “विश्रांती व ताजेतवानेपणा” हा एक संदेश आहे, कारण तो ऐकला जाऊ शकतो.

त्या मद्यपानाने मद्यपींना यिर्मयाच्या “पुरातन मार्गा”पासून दूर नेले आहे; तोच “मार्ग” आहे ज्यात चालावे आणि उत्तरकालीन पाऊस मिळवावा, ज्याला यिर्मया “विश्रांती” असे दर्शवितो. एफ्राईमच्या मद्यपींनी उत्तरकालीन पावसाच्या संदेशाचा केलेला नकार हा देवाच्या वचनातील एक विशिष्ट विषय आहे. ते मद्यपी आहेत, कारण त्यांनी त्या मूलभूत इतिहासाकडे परत जाण्यास नकार दिला, जो एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या इतिहासाचा आराखडा पुरवितो; आणि हाच इतिहास उत्तरकालीन पावसाचा इतिहास आहे.

एफ्राईमच्या मद्यपींवर जे “अद्भुत कार्य” केले जाते, ते उत्तरकालीन पावसाच्या ओतप्रोत वर्षावाच्या वेळी घडते. उत्तरकालीन पावसाच्या काळात एक परीक्षाकारी संदेश दोन प्रकारचे उपासक उत्पन्न करतो, आणि ते त्यांनी जे “द्राक्षारस” पिला आहे त्याद्वारे चित्रित केलेले आहेत. दुष्टांनी आपल्या भविष्यवाणीच्या अनुप्रयोगाचा आधार पवित्र इतिहासाच्या रेषांवर ठेवण्यास नकार दिला आहे, आणि जे यशया अठ्ठावीसमधील “ओळीवर ओळ” ही पद्धत वापरतात, ते “नवीन द्राक्षारस” पितात. दुष्टांचे मद्यपीपण भविष्यवाणी समजून घेण्याच्या त्यांच्या असमर्थतेत प्रकट होते, आणि त्यांची आंधळी अवस्था मूलभूत जुन्या मार्गाकडे परतण्याची अनिच्छा यामुळे निर्माण झाली होती. येशूने कूटतर्क करणाऱ्या यहूद्यांना फटकारताना विचारले की, नाकारला गेलेला आणि कोपऱ्याचा प्रमुख दगड ठरलेला त्या दगडाविषयी त्यांनी कधी वाचले नाही काय.

कोपऱ्याच्या माथ्याचा दगड ठरणारा दगड हे दर्शवितो की पायाभूत किंवा कोपऱ्याचा दगड असलेले भविष्यसूचक सत्य शिरोबिंदूच्या दगडात पुनरुक्त होते. अल्फा दगड हाच ओमेगा दगडही आहे. ओळीवर ओळ या पद्धतीची स्थापना व अधिष्ठान करणारे मुख्य भविष्यसूचक तत्त्व—(जी उत्तरवृष्टीची पद्धत आहे)—हे आहे की एखाद्या गोष्टीची सुरुवात तिच्या शेवटाचे चित्रण करते. मिलेराइट चळवळीतील मुख्य भविष्यसूचक तत्त्व हे एक दिवस म्हणजे एक वर्ष हे तत्त्व होते, ज्याची पुष्टी प्रकटीकरण दहाच्या देवदूताने अवतरण केल्यावर झाली. एकशे चव्वेचाळीस हजारांच्या चळवळीतील मुख्य भविष्यसूचक तत्त्व हे आहे की आरंभ शेवटाचे चित्रण करतो, ज्याची पुष्टी प्रकटीकरण अठराच्या देवदूताने अवतरण केल्यावर झाली.

उत्तर पावसाशी संबंधित घटकांचे स्पष्टीकरण देताना देवाचे भविष्यवाणीमय वचन अत्यंत सविस्तर आहे. त्या तथ्यांपैकी एक असे आहे की, एफ्राईमचे मद्यपी उत्तर पाऊस ओळखण्यास समर्थ नाहीत; आणि याचे प्रतिरूप त्या

यहूद्यांमध्ये दर्शविले गेले, जे पेत्राला असे सुचवत होते की शिष्य मद्यधुंद आहेत. पद्धतीचे मुख्य तत्त्व देवाच्या वचनात वारंवार अल्फा आणि ओमेगा म्हणून थेट मांडलेले आहे, परंतु ते वचन त्यांच्यासाठी मुद्रांकित केले गेले आहे. ही पद्धती, मुख्य भविष्यवाणीचा नियम आणि उत्तर पावसाचा संदेश हे भविष्यवाणीमय इतिहासाच्या एका रेषेतील काही पवित्रीकृत विषय आहेत, जी “अद्भुत कार्य” म्हणून दर्शविली गेली आहे.

पुन्हा सेनाधीश परमेश्वराचे वचन माझ्याकडे आले, असे म्हणाले, “सेनाधीश परमेश्वर असे म्हणतो: मी सियोनासाठी महान मत्सराने मत्सर केला आहे, आणि तिच्यासाठी मी मोठ्या क्रोधाने मत्सर केला आहे. परमेश्वर असे म्हणतो: मी सियोनाकडे परत आलो आहे, आणि यरुशलेमच्या मध्यभागी वसेन; आणि यरुशलेम सत्यनगरी म्हणून ओळखली जाईल; आणि सेनाधीश परमेश्वराचा पर्वत पवित्र पर्वत म्हणून ओळखला जाईल. सेनाधीश परमेश्वर असे म्हणतो: यरुशलेमच्या रस्त्यांत पुन्हा वृद्ध पुरुष व वृद्ध स्त्रिया राहतील, आणि अत्यंत वृद्धत्वामुळे प्रत्येकाच्या हातात त्याची काठी असेल. आणि त्या नगराचे रस्ते मुलामुलींनी, तेथे खेळत असलेल्यांनी, भरून जातील.”

सेनाधीश परमेश्वर असे म्हणतो: जर या दिवसांत या लोकांच्या उरलेल्या अवशेषांच्या दृष्टीने हे आश्चर्यकारक वाटत असेल, तर ते माझ्या दृष्टीनेही आश्चर्यकारक वाटावे काय? सेनाधीश परमेश्वर असे म्हणतो. सेनाधीश परमेश्वर असे म्हणतो: पाहा, मी माझ्या लोकांना पूर्वदेशातून आणि पश्चिमदेशातून तारून आणीन; आणि मी त्यांना आणीन, आणि ते यरुशलेमच्या मध्यभागी वस्ती करतील; आणि ते माझे लोक होतील, आणि मी त्यांचा देव होईन, सत्यात आणि नीतिमत्त्वात. सेनाधीश परमेश्वर असे म्हणतो: तुमचे हात बळकट होवोत, हे तुम्ही जे या दिवसांत संदेष्ट्यांच्या मुखाने बोललेले हे शब्द ऐकता, जे त्या दिवशी होते जेव्हा सेनाधीश परमेश्वराच्या घराचा पाया घालण्यात आला, जेणेकरून मंदिर बांधले जावे. कारण या दिवसांपूर्वी मनुष्यास काही मजुरी नव्हती, आणि पशूसही काही मजुरी नव्हती; आणि जो बाहेर जात असे किंवा आत येत असे त्याला क्लेशामुळे काही शांती नव्हती; कारण मी सर्व मनुष्यांना, प्रत्येकाला, त्याच्या शेजाऱ्याविरुद्ध उभे केले होते. पण आता मी या लोकांच्या अवशेषांशी पूर्वीच्या दिवसांप्रमाणे वागणार नाही, असे सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो. जखऱ्या 8:1-11.

जखऱ्या असे म्हणतो, “ज्या संदेष्ट्यांच्या मुखातून हे शब्द तुम्ही या दिवसांत ऐकता, आणि ज्या दिवशी सेनाधीश परमेश्वराच्या घराचा पाया घातला गेला, जेणेकरून मंदिर बांधले जावे, त्या दिवसांतील तुम्ही आपले हात बळकट करा.” देवाच्या लोकांना बळ देणारी गोष्ट म्हणजे त्या पायाची घोषणा जी कोनशिला होते. तो संदेश असा आहे की मिलराइटांचा इतिहास एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या इतिहासात पुनरावृत्त होतो.

ख्रिस्त विचारतो, “जर या दिवसांत या लोकांच्या अवशेषांच्या दृष्टीत हे अद्भुत वाटत असेल, तर ते माझ्या दृष्टीतही अद्भुत वाटावे काय?” हा प्रश्न देवाच्या “अद्भुत कार्याच्या” त्या भविष्यसूचक कालखंडाची ओळख करून देतो, जो प्रत्येक संदेष्ट्याचा विषय आहे; परंतु तो त्या समयाचीही ओळख करून देतो, जेव्हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांची लौदीकीय चळवळ बदलून एक लाख चव्वेचाळीस हजारांची फिलादेलफीय चळवळ होते. हाच तो बिंदू आहे जेव्हा त्यांच्यावर शिक्का मारला जातो, आणि हाच तो बिंदू आहे जेव्हा ती चळवळ लढाऊ अवस्थेतून विजयी अवस्थेत परिवर्तित होते; आणि हाच तो बिंदू आहे जिथे या लोकसमूहामध्ये दैवीत्व आणि मानवत्व यांचे संयोजन करण्याचे कार्य अंतिमरूपाने पूर्ण होते, कारण पवित्रस्थान खऱ्या अर्थाने शुद्ध केले जाते. हे वचनांमधून ओळखता येते, कारण त्याच्या “अद्भुत कार्याने” दर्शविलेला भविष्यसूचक इतिहास देवाच्या दृष्टीत आणि अवशेषांच्या दृष्टीत अद्भुत आहे, आणि डोळ्यास डोळा ही एकतेचे प्रतीक आहे. येथे दर्शविलेली एकता देवाच्या त्या लोकांच्या शिक्कामोर्तबाविषयी बोलते, जे कोकऱ्याच्या मार्गे ती जिथे जाईल तिथे जातात, आणि जे अशा स्थितीपर्यंत पोहोचले आहेत की ते पाप करण्यापेक्षा आणि ख्रिस्ताच्या स्वभावाचे विपरीत प्रतिनिधित्व करण्यापेक्षा मरण पत्करतील.

मीखा प्राचीन इस्राएलच्या मूलभूत इतिहासाला “अद्भुत गोष्टी” असे संबोधतो.

“तू इजिप्त देशातून बाहेर पडल्याच्या दिवसांप्रमाणे मी त्याला अद्भुत गोष्टी दाखवीन.” मीखा ७:१५.

“अद्भुत कृत्ये” हा पायाभूत इतिहास आहे, जो “अद्भुत” आहे, कारण हा पायाभूत इतिहास समाप्तीच्या इतिहासात, कळसशिळेद्वारे दर्शविल्याप्रमाणे, पुनरावृत्त होतो. “अद्भुत कृत्ये” हा तो इतिहास आहे जो कोनशिळेपासून सुरू होतो आणि “कळसशिळे”वर समाप्त होतो. त्याची “अद्भुत कृत्ये” मोशेच्या इतिहासात प्रकट झाली आणि ख्रिस्ताच्या इतिहासात पुनरावृत्त झाली. मोशे कोनशिळा होता आणि ख्रिस्त कळसशिळा होता. भविष्यसूचक अर्थाने मोशे अल्फा आहे आणि ख्रिस्त ओमेगा आहे.

“मोशेपासून, जो बायबलच्या इतिहासाचा खरा आरंभबिंदू होता, ख्रिस्ताने सर्व शास्त्रांत स्वतःविषयीच्या गोष्टींचे स्पष्टीकरण केले.” The Desire of Ages, 797.

मोशेने शिकविले, आणि पेत्राने पेन्टेकोस्टच्या दिवशी मोशेचे शब्द वापरून हे दर्शविले की मोशे ख्रिस्ताचा प्रतिरूप होता.

परंतु देवाने आपल्या सर्व संदेष्ट्यांच्या मुखाने पूर्वी ज्या गोष्टी प्रकट केल्या होत्या, म्हणजे ख्रिस्ताने दुःख भोगावे, त्या त्याने अशा रीतीने पूर्ण केल्या. म्हणून पश्चात्ताप करा आणि वळा, म्हणजे तुमची पापे पुसून टाकली जातील, जेव्हा प्रभूच्या सान्निध्यातून ताजेतवानेपणाचे दिवस येतील; आणि तो येशू ख्रिस्ताला पाठवील, जो पूर्वी तुम्हांला प्रचारिला गेला होता. ज्याला स्वर्गाने सर्व गोष्टींच्या पुनःस्थापनेच्या काळापर्यंत स्वीकारून ठेविले पाहिजे; त्या गोष्टींबद्दल देवाने जगाच्या प्रारंभापासून आपल्या सर्व पवित्र संदेष्ट्यांच्या मुखाने सांगितले आहे. कारण मोशेने खरोखर पितरांना म्हटले, “प्रभू तुमचा देव तुमच्यासाठी तुमच्या बंधूंमधून माझ्यासारखा एक संदेष्टा उभा करील; तो तुम्हांशी जे काही बोलेल त्या सर्व गोष्टींत तुम्ही त्याचे ऐकाल. आणि असे होईल की, जो कोणी त्या संदेष्ट्याचे ऐकणार नाही, तो लोकांमधून पूर्णपणे नष्ट केला जाईल.” होय, आणि शमुवेलापासून पुढे येणारे जितके संदेष्टे बोलले आहेत, त्यांनीही या दिवसांविषयी पूर्वकथन केले आहे. प्रेषितांची कृत्ये 3:18-24.

पेन्टेकोस्ताच्या ओतप्रोत वर्षावाच्या वेळी पेत्राने मोशेचा दुसरा साक्षीदार म्हणून केलेल्या साक्षीद्वारे मोशे हा अल्फा आणि ख्रिस्त हा ओमेगा असल्याचे स्थापित झाले; आणि असे करताना पेत्र हे अधोरेखित करीत आहे व स्पष्टपणे ओळख देत आहे की उत्तरवर्षावाच्या संदेशाचा (आणि त्याविरुद्ध उभ्या करण्यात आलेल्या वादाचा) एक प्रमुख घटक म्हणजे “अल्फा आणि ओमेगा” हे भविष्यसूचक तत्त्व होय. हे तत्त्व एक लाख चव्वेचाळीस हजारांसाठी, मिलराइट इतिहासातील वर्ष/दिवस तत्त्वाच्या समतुल्य तत्त्व आहे. “अल्फा आणि ओमेगा” हे तत्त्व म्हणजे ‘पाया हा कळसाचा दगड होणे’ हे तत्त्व आहे; ते ‘मोशे आणि कोकरू’ यांची तत्त्वे आहेत; आणि म्हणून प्रेरणेने त्याची ओळख द्राक्षमळ्याच्या गीतातील एका वचनांपैकी एक म्हणून केली आहे, जे गीत मोशे आणि कोकरू यांचेही गीत आहे.

विविध भविष्यसूचक रेषांद्वारे दर्शविलेले आरंभ आणि अंत हे त्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतात ज्यामध्ये देव आपली “अद्भुत कार्ये” पूर्ण करतो; आणि “अद्भुत कार्ये” या प्रतीकाचा अर्थ काय आहे हे ओळखल्याने प्रकट होणारा प्रकाशच एका लाओदीकेयाला फिलाडेल्फियामध्ये रूपांतरित करतो, आणि अशा प्रकारे तो बांधला जात असलेल्या मंदिरातील एक दगड बनतो, जसे मिलराइट मंदिर 46 वर्षांत बांधले गेले आणि 22 ऑक्टोबर, 1844 पर्यंत पोहोचले, जेव्हा प्रभू अचानक आपल्या मंदिरात आला.

जर तुम्ही प्रभू कृपाळू आहे याचा आस्वाद घेतला असेल तर. त्याच्याकडे येत असता—जो एक जिवंत दगड आहे, मनुष्यांनी जरी नाकारलेला, तरी देवाने निवडलेला आणि मौल्यवान—तुम्हीही जिवंत दगडांप्रमाणे आध्यात्मिक घर म्हणून उभारले जात आहात, पवित्र याजकवर्ग म्हणून, येशू ख्रिस्ताद्वारे देवाला ग्राह्य ठरतील असे आध्यात्मिक यज्ञ अर्पण करण्यासाठी. कारण शास्त्रातही असे लिहिले आहे, “पाहा, मी सियोनमध्ये एक प्रमुख कोनशिला ठेवतो, निवडलेली, मौल्यवान; आणि जो त्याच्यावर विश्वास ठेवतो तो लज्जित होणार नाही.” म्हणून जे विश्वास ठेवतात त्यांच्यासाठी तो मौल्यवान आहे; परंतु जे आज्ञा पाळित नाहीत त्यांच्यासाठी, “ज्या दगडाला बांधकाम करणाऱ्यांनी नाकारले, तोच कोनाचा प्रमुख दगड झाला,” आणि “अडखळण्याचा दगड व ठेचकाळण्याचा खडक”; म्हणजे जे वचनावर अडखळतात, आज्ञाभंग करणारे असल्यामुळे; ज्यासाठी ते नेमलेलेही होते. परंतु तुम्ही निवडलेला वंश, राजकीय याजकवर्ग, पवित्र राष्ट्र, देवाची खास प्रजा आहात; ज्याने तुम्हांस अंधकारातून आपल्या अद्भुत प्रकाशात बोलावले, त्याच्या गौरवकृत्यांची घोषणा तुम्ही करावी म्हणून. पूर्वी तुम्ही लोक नव्हतात,

पण आता देवाचे लोक आहात; पूर्वी तुम्हांस दया प्राप्त झाली नव्हती, पण आता तुम्हांस दया प्राप्त झाली आहे.
1 पेत्र 2:3-10.

त्याच्या अद्भुत प्रकाशात बोलावले जाणे हे त्या बोलावणीची वेळ ओळखून देते; कारण १८८८ चा मार्गचिन्ह, जो प्रेरणेने मोशेच्या अल्फा इतिहासातील कोरहाच्या बंडाशी संरेखित केला आहे, तो शेवटच्या दिवसांपर्यंत आणला जातो तेव्हा तो 9/11 शी संरेखित होतो, जेव्हा प्रेरणेनुसार लाओदीकेयाचा संदेश तिसऱ्या देवदूतासह येतो. भविष्यवाणीत लाओदीकेयांना “आंधळे” म्हटले आहे, म्हणजे ते अंधारात आहेत; आणि अंधारातून बाहेर येण्याची हाक 1856, 1888 आणि 9/11 मध्ये लाओदीकेयाचा संदेश आला तेव्हा सुरू झाली. 9/11 येथे “अंधारातून बाहेर येण्याची हाक” ही केवळ प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील देवदूताच्या प्रकाशाचे आकलन करण्याची हाक नव्हती, तर ऐकणाऱ्याला त्या अगदी इतिहासात बोलावण्याचीही हाक होती, जिथे देवाची “अद्भुत कृत्ये” त्यांची परिपूर्ण परिपूर्ती शोधतील.

गेल्या तीन दशकांमध्ये वारंवार हे सिद्ध झाले आहे की “सनातन सुवार्ते”ची भविष्यवाणीपर परिभाषा अशी एक इतिहासप्रक्रिया आहे, ज्यात एक भविष्यवाणीपर सत्य उघड करण्यात येते आणि त्यातून तीन-टप्प्यांची परीक्षा-प्रक्रिया आरंभ होते; या तीन परीक्षांमध्ये भेद दर्शविणारी दोन वैशिष्ट्ये आहेत. पहिल्या दोन परीक्षा स्वरूपतः तिसऱ्यापेक्षा भिन्न आहेत, कारण तिसरी ही एक निकष-परीक्षा आहे, जी हे प्रदर्शित करते की तुम्ही पहिली आणि दुसरी परीक्षा उत्तीर्ण झालात की नाही. सनातन सुवार्तेतील दुसरा भेद असा आहे की पुढील परीक्षेत सहभागी होण्यासाठी तुम्हाला सध्याची परीक्षा उत्तीर्ण करणे आवश्यक आहे.

“अद्भुत कृत्यांचा” इतिहास हाही त्या इतिहासाचाच भाग आहे ज्यामध्ये “सनातन सुवार्ता” आपल्या परमोच्च बिंदूपर्यंत पोहोचते; कारण पहिल्या देवदूताने जाहीर केलेला आणि सनातन सुवार्ता म्हणून ओळखला गेलेला न्यायाचा काळ 9/11 पासून आपल्या परिपूर्ण पूर्ततेस आरंभ करतो. मिलराइटांना ज्या न्यायाविषयी इशारा देण्यात आला होता, तो 22 ऑक्टोबर, 1844 हा होता, जेव्हा दहा कुमारिकांच्या दृष्टांतात दार बंद झाले; अशा रीतीने तो रविवारच्या कायद्याचा प्रतिरूप ठरतो, जेव्हा दहा कुमारिकांच्या दृष्टांतात दार पुन्हा बंद होते. 9/11 हे जाहीर करित आहे की देवाच्या कार्यकारी न्यायाचा काळ रविवारच्या कायद्यात आरंभ होतो, जसे मिलराइटांनी जाहीर केले होते की शोधक न्यायाचा काळ 22 ऑक्टोबर, 1844 रोजी आरंभ झाला.

९/११ पासून रविवार कायद्यापर्यंतचा कालावधी हा “देवाची अद्भुत कृत्ये” असा दर्शविला आहे; आणि जसा पाया घालणारा दगड “कोपऱ्याचा प्रमुख दगड” होतो, आणि जसा “पॅटेकोस्टाचा काळ,” आणि जसा “हबक्कूक अध्याय दोन,” आणि जसा “एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाचा काळ,” आणि जसा “पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेचा काळ,” आणि जसा “सनातन सुवार्ता,” आणि जसा “१८४० ते १८४४ चा पवित्र इतिहास,” आणि जसा “प्रकटीकरण अध्याय दहाचा इतिहास,” आणि जसा “ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्यापासून त्याच्या मृत्यूपर्यंतचा इतिहास.”

त्याच्या बाप्तिस्म्याद्वारे फ्रॅक्टलमध्ये दर्शविलेला इतिहास 2520 दिवसांच्या त्या कालखंडास आरंभ झाला, ज्याचा शेवट कूसार झाला. ख्रिस्ताचे बाप्तिस्मे त्याचा मृत्यू, दफन आणि पुनरुत्थान यांचे प्रतिनिधित्व करित होते, ज्याची अक्षरशः पूर्तता 1260 दिवसांच्या शेवटी झाली.

ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्याच्या वेळी जेव्हा पवित्र आत्मा अवतरला, तेव्हा त्याने 9/11 रोजी प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील देवदूताच्या अवतरणाचे प्रतीकात्मक निरूपण केले. 1260 भविष्यसूचक दिवसांनंतर, बाप्तिस्म्याद्वारे सूचित झालेल्या घटना कूसार प्रत्यक्ष पूर्ण झाल्या. बाप्तिस्म्यापासून कूसारपर्यंतचा इतिहास एका प्रतीकात्मक अल्फा इतिहासाचा समावेश करतो, जो त्या कालावधीच्या शेवटी प्रत्यक्षरित्या पूर्ण होतो. अल्फा आणि ओमेगा इतिहास हे संपूर्ण समग्र इतिहासाचे फ्रॅक्टल आहेत. बाप्तिस्म्यापासून कूसारपर्यंतचा इतिहास हा “देवाची अद्भुत कृत्ये” आहे, आणि तो इतिहास “ख्रिस्ताचे बाप्तिस्मा” यानेही दर्शविला जातो, तसेच त्याचा प्रत्यक्ष “मृत्यू, दफन आणि पुनरुत्थान” यानेही; आणि म्हणूनच “लाल समुद्राजवळील प्राचीन इस्राएलचे बाप्तिस्मा” यानेही, तसेच “नोहाच्या इतिहासकाळात आठ जीवांचे बाप्तिस्मा” यानेही. हे सर्व कालखंड त्याच्या “अद्भुत कृत्यांच्या” इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतात.

पुनरुत्थानाचे प्रतीक म्हणून संख्या 8 विषयी विचार केला असता, तारव्यातील त्या आठ जीवांचा उल्लेख हाच संख्या आठचा प्रतीक म्हणून पहिला उल्लेख आहे; आणि पहिल्या उल्लेखाच्या नियमानुसार, सर्व भविष्यसूचक तपशील त्या पहिल्या उल्लेखातच अंतर्भूत असतात. ते आठ जीव जुन्या पृथ्वीवरून नव्या पृथ्वीवर जात आहेत, नाही काय?

त्या आठ जीवांनी पावसाच्या काळातून जीवंतपणे प्रवास केला, परंतु ज्यांनी पावसाच्या इशान्याचा संदेश नाकारला ते सर्व मरण पावले, बरोबर? नाकारण्यात आलेल्या इशान्याच्या संदेशाचा इतिहास, बंद दार, पाऊस आणि नवीन पृथ्वी यांद्वारे दर्शविलेले जे "8" जीव नवीन पृथ्वीवर जातात, त्यांनी जुन्या जगातून नवीन जगात जाणारा व्यवस्थाकालीन बदल अनुभवला.

एक लक्ष चव्वेचाळीस हजार असलेल्या त्या आठ जीवांना चिन्हांकित करणारा युगविभागीय बदल म्हणजे लाओदीकियाहून फिलाडेल्फियाकडे होणारे संक्रमण होय; आणि हेच संक्रमण गहू व कुड्यांनी बनलेल्या लढाऊ कलीसियेतून केवळ पहिल्या फळाच्या गव्हाच्या अर्पणाने बनलेल्या विजयी कलीसियेकडे जाणारे आहे, जे संपूर्ण जगाने पाहावे म्हणून ध्वजस्वरूप अर्पण म्हणून उंचाविले जाते, जसे वादळी पाण्यावर एकटी नौका दिसते तसे. ते लोक म्हणजे ७ मधील ८ आहेत, आणि कराराच्या कोशाचे पार होणे व लाल समुद्र ओलांडणे या दोन्ही घटना त्याच्या "अद्भुत कृत्यांची" उदाहरणे आहेत.

ते आत्मे तेच आहेत, ज्यांचे पुनरुत्थान प्रकटीकरण 11:11 च्या परिपूर्तीत झाले. ते देवाचे करारबद्ध लोक आहेत, ज्यांचे प्रतिनिधित्व त्यांचा पिता अब्राहाम करतो; त्याने आठव्या दिवशी होणाऱ्या सुंतेद्वारे कराराचे चिन्ह धारण केले होते.

या सर्व रेषा त्याच कालावधीचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि तो कालावधी 9/11 च्या पायाभरणीपासून सुरू होऊन रविवारच्या कायद्यापाशी समाप्त होतो. 9/11 हा पायाभरणीचा दगड आहे आणि रविवारचा कायदा हा कळसदगड आहे. नहेम्या व एज्रा यांच्या काळात यरुशलेमच्या पुनर्बांधणीच्या इतिहासात, पहिल्या फर्मानाच्या इतिहासकाळात पाया पूर्ण झाला होता, आणि तिसऱ्या फर्मानाच्या बराच आधी मंदिर स्वतः पूर्ण झाले होते. मिलराइट इतिहासात, मे 1842 मध्ये 1843 चा चार्ट प्रकाशित झाला तेव्हा पायाभरणी स्थापित झाली. मिलराइट मंदिर उभे राहण्यास एकूण छेचाळीस वर्षे लागणार होती, 1798 पासून 1844 पर्यंत. 22 ऑक्टोबर 1844 पूर्वी मिलराइट मंदिर पूर्ण झाले होते; मध्यरात्रीचा आक्रोश हा त्याचा कळसदगड होता. 22 ऑक्टोबर 1844 रोजी मध्यरात्रीचा आक्रोश समाप्त झाला तेव्हा, इ.स.पू. 457 मधील अल्फा व तिसरे फर्मान यांचा 1844 च्या ओमेगामधील समतुल्याशी सामना झाला होता. इ.स.पू. 457 हे 2300 वर्षांचे अल्फा, आणि 1844 हे ओमेगा. एका पातळीवर हे दोन्ही समान आहेत, कारण फर्मान असो वा देवदूत, दोन्हीही संदेशच आहेत, आणि ते दोन्ही रविवारच्या कायद्याचे प्रतिरूप आहेत, जिथे एक फर्मान असेल आणि जिथे तिसऱ्या देवदूताचा संदेश मोठ्या आक्रोशात फुगून उठेल.

इ.स.पू. ४५७ पासून इ.स.पू. ४०८ पर्यंत, एकोणपन्नास वर्षांचा कालावधी दानिएलने असा ओळखला की त्या काळात यहूदी बांधकाम पूर्ण करतील: "रस्ता पुन्हा बांधला जाईल, आणि तटबंदीही, तेही संकटकाळात."

म्हणून जाणून घे व समजून घे, की यरुशलेम पुनर्स्थापित करण्यासाठी व बांधण्यासाठी आज्ञा निघाल्यापासून अभिषिक्त अधिपतीपर्यंत सात सप्ताह आणि बासष्ट सप्ताह असतील; रस्ता पुन्हा बांधला जाईल, आणि तटबंदीही, तेही संकटमय काळात. दानियेल 9:25.

इ.स.पू. ४५७ आणि १८४४ ही २३०० वर्षांच्या भविष्यवाणीची अल्फा आणि ओमेगा आहेत. ती दोन्ही रविवारच्या कायद्याचे प्रतिरूप दर्शवितात, कारण अल्फा आणि ओमेगा म्हणून ती एकच आहेत, आणि १८४४ मधील निराशा प्रेरणेने कूसावरील निराशेशी संरेखित केलेली आहे. जर १८४४ हे कूसाचे प्रतिरूप दर्शवत असेल, आणि तसे आहेच, तर त्याचे अल्फा समकक्ष (इ.स.पू. ४५७) देखील तसेच करीत असेल. १८४४ ते १८६३ हा कालखंड तिसऱ्या देवदूताच्या परीक्षेची प्रक्रिया स्पष्ट करतो. ही परीक्षेची प्रक्रिया तिसऱ्या आज्ञापत्र, रविवारच्या कायद्याच्या आज्ञापत्र, आणि क्लेशदायक काळात घडणाऱ्या रस्ता व भिंतीच्या कार्याच्या समाप्ती यांमधील ४९ वर्षांनी दर्शविली जाते.

इ.स.पू. ४५७ ते इ.स.पू. ४०८ हा २३०० वर्षांच्या कालखंडाचा अल्फा इतिहास आहे, जो इ.स. १८४४ ते १८६३ या ओमेगा इतिहासाचे चित्रण करतो. हे दोन्ही इतिहास रविवाराच्या कायद्याच्या वेळी एक लाख चव्वेचाळीस हजार जणांवर शिक्का मारला गेल्यानंतर मानवाची कृपाकालावधी समाप्त होईपर्यंतच्या त्यांच्या इतिहासाचे चित्रण करतात. एक लाख चव्वेचाळीस हजार जणांचे कार्य म्हणजे पुरुष व स्त्रिया यांना पुन्हा “जुन्या वाटांकडे” बोलावणे होय; याचे चित्रण यशया जुनी उद्ध्वस्त स्थाने पुन्हा उभारणे असे करतो, आणि यिर्मया त्यास उत्तरपावसाच्या संदेशाकडे नेणारी वाट म्हणून ओळखतो. “भिंत” म्हणजे देवाचा नियम होय, ज्याचे प्रतिनिधित्व एक लाख चव्वेचाळीस हजार जण संपूर्ण जगासमोर ध्वजाप्रमाणे करतील. हे इस्लामच्या तिसऱ्या हायच्या क्लेशकारक काळात घडेल, कारण राष्ट्रांना क्रोधित करणारा इस्लामच आहे. हे कार्य आणि हे क्लेशकारक काळ मिखाएल उभा राहोपर्यंत चालू राहतील.

म्हणून, जर तुम्ही हे पाहू शकत असाल की इ.स.पू. 457 ते इ.स.पू. 408 हा एक भविष्यसूचक कालखंड होता, जो तिसऱ्या फर्मानापासून सुरू झाला आणि ज्याने 1844 मध्ये तिसऱ्या देवदूताच्या आगमनाने सुरू झालेल्या व 1863 मध्ये समाप्त झालेल्या एका भविष्यसूचक कालखंडाचे प्रतीकात्मक पूर्वदर्शन घडविले, तर तुम्ही हेही पाहू शकता की 2300 वर्षांच्या भविष्यवाणीसंबंधी प्रारंभबिंदू किंवा समाप्तिबिंदू म्हणून असलेला त्यांचा संबंध परस्परांच्या संदर्भात त्यांना अल्फा आणि ओमेगा म्हणून ओळख देतो. नहम्या यांच्या संकटकालीन दिवसांनी गृहयुद्धापूर्वीच्या आणि त्यात समाविष्ट असलेल्या संकटकाळाचे चित्रण केले आहे. अल्फा इतिहासातील एकोणपन्नास वर्षांचा कालखंड ओमेगा इतिहासातील 19 वर्षांच्या कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करतो. हा 19 वर्षांचा कालखंड यशया यांच्या 65 वर्षांच्या भविष्यवाणीच्या आरंभील 19 वर्षांनीही दर्शविला गेला होता.

कारण सीरियाचे मस्तक दमास्कस आहे, आणि दमास्कसचे मस्तक रेजीन आहे; आणि पासष्ट वर्षांच्या आत एफ्राईम असा खंडित केला जाईल की तो लोक राहणार नाही. यशया 7:8.

यशयाने ही भविष्यवाणी इ.स.पू. 742 मध्ये मांडली, आणि 19 वर्षांनंतर, इ.स.पू. 723 मध्ये, उत्तरेकडील राज्य 2520 वर्षांच्या बंदिवासात नेले गेले, ज्याचा शेवट 1798 मध्ये झाला. इ.स.पू. 742 पासून इ.स.पू. 723 पर्यंतची ही 19 वर्षे 1844 पासून 1863 पर्यंतच्या 19 वर्षांशी जुळून येतात; कारण पहिली 19 वर्षे ही या भविष्यवाणीचे अल्फा आहेत आणि शेवटची 19 वर्षे ही ओमेगा आहेत. या 19 वर्षांच्या इतिहासात दुष्ट राजा आहाज याला यशयाने उत्तरवृष्टिच्या संदेशासह सामोरे गेले, जो आठव्या वचनात “सात वेळा” या संदेशाच्या रूपाने दर्शविला आहे. आहाजने हा संदेश नाकारला, जसे 1863 मध्ये लौदिकीयेतील मिलेराइट अॅडव्हेंटिझमनेही नाकारले.

त्या काळात, आहाजाचा महायाजक अशशूरास भेट देऊन आला, त्यांच्या मूर्तिपूजक मंदिराची रचना परत घेऊन आला, आणि आहाजाने ती देवाच्या मंदिराच्या अंगणात बांधून घेतली. ही ओळ त्या अवज्ञाकारी संदेश्याच्या कथेशी समांतर आहे, ज्याला ज्या मार्गाने तो आला त्याच मार्गाने यहुदात परत जायचे नव्हते, तरी तो तसाच परतला आणि खोल्या व लबाड संदेश्याकडून फसविला गेला; हे “seven times” या विषयावरील मिलराईट समजुतीपासून लपण्यासाठी धर्मत्यागी प्रोटेस्टंट पद्धतीकडे परतण्याचे प्रतिनिधित्व करते, जसे एखादा कुत्रा स्वतःच्या वांतीकडे परत जातो, त्या शास्त्रीय परिपूर्तीत.

हे असे घडत होते की उत्तरेकडील राज्य आणि दक्षिणेकडील राज्य यांच्यामधील एक गृहयुद्ध सुरू होत होते; अशा रीतीने ते त्या काळाचे प्रतीक ठरत होते, जेव्हा 19 वर्षांचा कालावधी पुनरावृत्त झाला आणि अमेरिकेतील गृहयुद्धास सूचित करित होता. इ.स.पू. 742 ते इ.स.पू. 723 हा 19 वर्षांचा कालावधी इ.स. 1844 ते इ.स. 1863 या 19 वर्षांच्या कालावधीचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि तो रविवारच्या कायद्यापासून कृपाकालाच्या समाप्तीपर्यंतच्या कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करतो. 9/11 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतचा इतिहास हा अमेरिकेच्या आत पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेचा इतिहास आहे, ज्याची पुनरावृत्ती रविवारच्या कायद्यापासून सुरू होणाऱ्या जगव्यापी पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेत होते. या कारणास्तव, रविवारच्या कायद्यापासून कृपाकालाच्या समाप्तीपर्यंतचे प्रतिनिधित्व करणारे 19 वर्षांचे कालखंड, 9/11 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतच्या इतिहासाचेही प्रतिनिधित्व करतात, आणि तोच त्याच्या “अद्भुत कार्याचा” इतिहास आहे.

आपण पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

परमेश्वराचे वचन माझ्याकडे आले, असे म्हणाले, हे मनुष्यपुत्रा, इस्राएल देशात तुम्ही ही कोणती म्हण वापरता, की, दिवस लांबत चालले आहेत, आणि प्रत्येक दर्शन निष्फळ ठरते? म्हणून त्यांना सांग, प्रभु परमेश्वर असे म्हणतो: मी ही म्हण नाहीशी करीन, आणि ते इस्राएलमध्ये ती पुन्हा म्हण म्हणून वापरणार नाहीत; तर त्यांना असे सांग, दिवस जवळ आले आहेत, आणि प्रत्येक दर्शनाची पूर्तीही. कारण इस्राएलच्या घराण्यात यापुढे कोणतेही व्यर्थ दर्शन किंवा खुशामत करणारे भविष्यकथन राहणार नाही. कारण मी परमेश्वर आहे: मी बोलेन, आणि जे वचन मी बोलेन ते पूर्ण होईल; ते यापुढे लांबविले जाणार नाही; कारण, हे बंडखोर घराण्या, तुमच्या दिवसांतच मी वचन बोलेन आणि ते पूर्णही करीन, असे प्रभु परमेश्वर म्हणतो.

पुन्हा परमेश्वराचे वचन माझ्याकडे आले, म्हणाले, मनुष्यपुत्रा, पाहा, इस्राएलाच्या घराण्यातील लोक म्हणतात, तो जे दर्शन पाहतो ते अनेक दिवसांनंतरचे आहे, आणि तो दूरच्या काळांविषयी भविष्यवाणी करीत आहे. म्हणून त्यांना सांग, प्रभु परमेश्वर असे म्हणतो: माझ्या कोणत्याही शब्दाला यापुढे विलंब होणार नाही; परंतु मी जे वचन बोललो आहे ते पूर्ण होईल, असे प्रभु परमेश्वर म्हणतो. यहेज्केल 12:21-28.